

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 10 Ἀυγούστου 1929

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 270

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Νόμος 4268. Περὶ ἀποσπάσεως χημικοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀγορανομίας Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν καὶ συνθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Διατιμήσεων ἀλεύρων καὶ ἄρτου ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς. 1
- Νόμος 4280. Περὶ ἐκχωρήσεως μισθωμάτων τῶν εἰς τὸν ἐνοριακὸν ναὸν «Ὁ Ἅγιος Βασίλειος» τοῦ χωρίου Σουδανῶν Καλαβρύτων ἀνηκόντων λειβαδίων γεμμένων εἰς θέσεις Χελιδὸς καὶ Βάλτας πρὸς ἐξυπηρέτησιν δανείου διὰ τὴν διοχέτευσιν ὕδατος ἐκ τοῦ ὄρους Ἀρσάνεια εἰς τὸ χωρίον Σουδανῶν. 2
- Νόμος 4285. Περὶ δαπανῶν δι' ἐξαιρετικὰς ἀνάγκας τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. 3
- Νόμος 4287. Περὶ κυρώσεως τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐκ συναλλαγματι-

- κῶν καὶ ἐμπορικῶν ἢ μὴ γραμματίων εἰς διαταγὴν διαφορῶν. 4
- Νόμος 4288. Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Α. τῆς 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ πανακίου καὶ ἄλλων σχετικῶν πρὸς τὴν προδικασίαν διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. 5
- Νόμος 4289. Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 19)25 Νοεμβρίου 1925 Ν. Α. περὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων. 6
- Νόμος 4292. Περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ἀχιλίου Ἀνακτόρου Κερκύρας. 7
- Νόμος 4293. Περὶ ἀδείσεως μισθωμάτων μεταλλείων καὶ λατομείων. 8
- Νόμος 4294. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4042 τοῦ 1929 περὶ προστασίας καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἀναπήρων καὶ τῶν οἰκογενειῶν θημάτων πολέμου. ... 9

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ ἀποσπάσεως χημικοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀγορανομίας Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν καὶ συνθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Διατιμήσεων ἀλεύρων καὶ ἄρτου ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.

Νόμος 4268

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 26/15 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ αἰσχροκερδείας κλπ. διατάξεων» καὶ μετὰ τὴν 1 παράγραφον προστίθεται ἐτέρα ἐξουσα οὕτω:

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀποσπάται ἐπὶ διατίαν παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀγορανομίας Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν εἰς χημικὸς τοῦ ἐν Ἀθήναις Κεντρικοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου μὲ βαθμὸν τοὐλάχιστον χημικοῦ β' τάξεως, οὗτος καθήκοντα γενικῶς εἶνε ἢ ἐποπτεία τῶν ἀλευρομύλων τοῦ Κράτους, ὁ ἐλεγχος τῆς ποιότητος τοῦ παρὰ τῶν ἀλευρομύλων ἀλεθρομένου σίτου, τῶν ἐκ τούτου παραγομένων ἀλεύρων ὡς καὶ ὁ ἐλεγχος τοῦ παρὰ τῶν ἄρτοποιῶν παρασκευαζομένου ἄρτου.

Διὰ διατάγματος ἐνδεδειγμένου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐσχέσεως τοῦ παρόντος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καθορισθῶσιν εἰδικώτερον τὰ καθήκοντα τούτου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 2 τῆς 5 παραγράφου τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 30)30 Σεπτεμβρίου 1924 Ν. Α. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῶν περὶ αἰσχροκερδείας νόμων κλπ.»

καὶ αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 12)16 Ἀυγούστου 1926 τοιούτου «περὶ συστάσεως Ταμείου Ἄρτου καὶ ἐνισχύσεως τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς» καταργοῦνται ἀντικαθίστάμενα διὰ τῶν ἐπομένων τοιούτων.

Ἡ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν - Πειραιῶς, εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς διατιμήσεως τῶν ἀλεύρων καὶ ἄρτου ἀποτελεῖται: α') ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀγορανομίας ὡς Προέδρου, β') ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, γ') ἐξ ἐνὸς τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς Ἀγορανομίας ἀπεσπασμένων Πρωτοδικῶν, δ') ἐκ τοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀγορανομίας Τμηματάρχου καὶ ε') ἐκ τοῦ ἐν ἁρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἀναφερομένου αὐτοῦ ὡς Προέδρου τῆς εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς διατιμήσεως τῶν ἀλεύρων καὶ ἄρτου, ἀπόντα ἢ κωλύμενον, ἀναπληροῖ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ τοῦτον ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὑποδειχθὴς ὡς ἀντικαταστάτης τῶν λοιπῶν μέλη οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρίτῃ παρόντων τοὐλάχιστον τριῶν μελῶν αὐτῆς τῶν ἀποφάσεων λαμβανόμενων κατὰ πλειοψηφίαν, τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου νικώσης ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας.

Ἐξεῆς τῶν αἰσίων Ἐπιτροπῶν Διατιμήσεων τῶν συνιστωμένων δυνάμει τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1924 Ν. Α. ἢ τοῦ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1925 Προεδρικοῦ τοιούτου μετέχουσιν αὐτοδικαίως καὶ τὰ οἰκεία Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια δι' ἐνὸς ἀντιπροσώπου. Εἰς πόλεις ὅπου δὲν ὑφίστανται τοιαῦτα αὐτοτελῆ ὁ ἀντιπρόσωπος αὗτος ὀρίζεται ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπαγγελματικῆς Ὀμοσπονδίας ἢ Συνδέσμου Ἐπαγγελματιῶν.

Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διευθυντοῦ Ἀγορανομίας εἰς τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Πρόεδρος, τὰ μέλη καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς διατιμήσεως ἀλεύρων καὶ ἄρτου οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν ἢ ἐπί-

δομα λαμβάνουσιν ἐκτὸς τῆς κατὰ τοὺς καίμενους νόμους τοιαύτης τῶν ὁδοπορικῶν ἐξόδων ἐν περιπτώσει ἐπιθεωρήσεως τῶν μύλων καὶ τῶν ἀρτοποιείων διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐλέγχου τοῦ ἐν τοῖς ἀλευρομύλοις ἀλεομένου σίτου καὶ τῶν ἐκ τούτου παραγομένων ἀλεύρου καὶ ἄρτου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 30 Ἰουλίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός

Π. Ἀργυρόπουλος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Λίγκας

(2)

Περὶ ἐκχωρήσεως μισθωμάτων τῶν εἰς τὸν ἐνοριακὸν ναὸν «Ὁ Ἅγιος Βασίλειος» τοῦ χωρίου Σουδενῶν Καλαβρύτων ἀνηκόντων λειψαδίων καίμενων εἰς θέσεις Χελμός καὶ Βάλτος πρὸς ἐξυπηρέτησιν δανείου διὰ τὴν διοχέτευσιν ὕδατος ἐκ τοῦ ὄρους Ἀροάνεια εἰς τὸ χωρίον Σουδενῶν.

Νόμος 4280

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐνοριακὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐν Σουδεναῖς τόως Ἀγίου Σουδενῶν-Καλαβρύτων ἐνοριακοῦ ναοῦ «Ὁ Ἅγιος Βασίλειος» νὰ ἐκχωρήσῃ ἀεικλήτως διὰ συμβάσεως μέχρι μίᾳ δεκαετίας εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἢ Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς οἰανδήποτε ἄλλην Τράπεζαν ἢ οἰκονομικὸν ὄργανισμὸν τὰ μισθώματα τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν εἰρημένον ναὸν λειψαδίων, τῶν καίμενων εἰς θέσεις Χελμός καὶ Βάλτος τοῦ χωρίου Σουδενῶν, μετὰ σχετικὴν ἔγκλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, πρὸς ἐξυπηρέτησιν δανείου μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 500.000 συναρτησμένου ὑπὸ τοῦ Γεωργικῶ-Προμηθευτικοῦ Συνταγισμοῦ Σουδενῶν «Ὁ Ἅγιος Βασίλειος» μετὰ τῆς Ἐθνικῆς ἢ Κτηματικῆς ἢ οἰασδήποτε ἄλλης Τράπεζας ἢ οἰκονομικοῦ ὄργανισμοῦ καὶ χρησιμοποιοῦμενου ἀποκλειστικῶς πρὸς διοχέτευσιν τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ὄρους Ἀροάνεια ἢ Χελμός εἰς τὴν ὑδρευσιν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Σουδενῶν (Ἅγιος Βασίλειος) καὶ ἄρδυσιν τῶν κτημάτων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 30 Ἰουλίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργός

Κ. Γόντικας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Λίγκας

(3)

Περὶ δαπανῶν δι' ἐξαιρετικὰς ἀνάγκας τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Νόμος 4283

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ διαθέσῃ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἄλλῃ τῶν ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων προβλεπομένων δαπανῶν, καὶ τ' ἀπαιτούμενα δι' ἐξαιρετικὰς ἀνάγκας τῆς δημοσίας ἀσφαλείας χρηματικὰ ποσά, διὰ τὰ ὁποῖα ἀγγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν σχετικῇ πίστώσει.

Ἡ ἀναγραφομένη πίστωση χαρακτηρίζεται ὡς δεκτικὴ μεταβιβάσεως καὶ δεκτικὴ ἐκδόσεως ἐνταλμάτων προπληρωμῆς. Τὰ ἐντάλματα προπληρωμῆς ἐκδίδονται ἀποκλειστικῶς ἐπ' ὀνόματι ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἢ ἀνωτέρων διοικητῶν Χωροφυλακῆς, τηρουμένων ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1923.

Τὰ δικαιολογητικὰ τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, δυναμένου νὰ καθορίσῃ ταῦτα καὶ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ Λογιστικοῦ ἢ ἄλλου νόμου, ἐλέγχονται δὲ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης 1) ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, 2) ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ 3) ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ἡτις ἀποφαίνεται διὰ πρακτικοῦ ποῖον ποσὸν ἀντιπροσωπεύουσι τὰ δικαιολογητικὰ καὶ ἀνὰ δαπάναν διετέθησαν πράγματι διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν προωρίζονται.

Τὸ πρακτικὸν τοῦτο καὶ μόνον ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ ἐκδοθῆσμενον πρὸς τακτοποίησιν τῆς δαπάνης χρηματικὸν ἐντάλμα, τῶν λοιπῶν δικαιολογητικῶν τηρουμένων εἰς τὸ ἐμπιστευτικὸν ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 2 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑπουργός

Π. Ἀργυρόπουλος

Β. Λεληγιάννης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Λίγκας

(4)
Περὶ κυρώσεως του Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1925 ἀπερὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐκ συναλλαγματικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἢ μὴ γραμματίων εἰς διαταγὴν διαφορῶν.

Νόμος 4282

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦμεν τὸ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. ἀπερὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐκ συναλλαγματικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἢ μὴ γραμματίων εἰς διαταγὴν διαφορῶν, τροποποιούμενον οὕτω :

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον δ' τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1925 ψηφίσματος τῆς Δ' τῶν Ἑλλήνων Συντακτικῆς Συνελεύσεως «ἀπερὶ συστάσεως Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κλπ.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1) Ἀγωγαὶ στηριζόμεναι ἐπὶ συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου ἐμπορικοῦ ἢ μὴ εἰς διαταγὴν ἀνωλύτου ὁμολογίας ἢ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἐχώρησε μεταβίβασις διὰ πράξεως τοῦ κοινῶν δικαίου, δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὰς ἰσχυρὰς διακρίσεις ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ ἀρμοδίου Εἰρηνοδίκου.

2) Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει νὰ ὀρίσῃ παραχρῆμα τόπον καὶ χρόνον πρὸς συζήτησιν τῆς ἀγωγῆς, ἥς ἀντίγραφον μετὰ τῆς πράξεως, γενομένης παρὰ πόδας τοῦ παρὰ τῷ γραφεῖρ τοῦ Δικαστηρίου μένοντος πρωτοτύπου τῆς ἀγωγῆς, κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐναγόμενον, καλούμενον νὰ παραστή.

3) Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης δὲν δύναται νὰ ὀρίσῃ προθεσμίαν πρὸς ἐφάνισιν ἐλάσσονα τῶν τριῶν ἢ μείζονα τῶν πέντε ἡμερῶν, οὐδὲ λόγῳ ἀποστάσεως μείζονα τῆς ὀριζόμενης ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 195 196 Πολ. Δ.κ. δικαιοῦμενος ἐν τούτοις νὰ ὀρίσῃ ἐλάσσονα ταύτης, ἐὰν ἐνδείκνυται ὑπὸ τῶν περιστάσεων.

Ἄρθρον 2.

1) Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης κρίνουσιν ἐπὶ τῇ βλάβῃ τῶν υποχρεωτικῶς προσηρμένων τίτλων καὶ ὀπλῶν περαιτέρω βεβαιώσεων.

Ἐνστάσεις τῶν ἐναγμένων ἐπιτρέπονται μόνον ἐκκαθαρισμέναι ἀποδεικνύμεναι παραχρῆμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 729 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

2) Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ἀποφαίνονται παραχρῆμα ὀριστικῶς δεχόμενοι ἢ ἀπορρίπτοντες τὴν ἀγωγήν. Παραπομπὴ τῆς υποθέσεως εἰς τὸ Δικαστήριον ἀπαγορεύεται, ὑποχρεούμενου τοῦ δικαστοῦ νὰ ἐκδώσῃ πάντοτε ἀπόφασιν.

3) Ἡ ἀπόφασις πάντοτε εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστὴ καὶ ἐν δὲν ἀπὸρριχθῇ τούτῳ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, καὶ ἐκτελεῖται ὡς τῇ κοινοποιήσει τῆς ἐπιταγῆς ἡμέσως.

Εἰς συγκεκριμέναις περιπτώσεις ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης κατὰ τὴν κρίσιν του δύναται νὰ τάξῃ προθεσμίαν ἐκτέλεσεως ἰδίᾳ περὶ γραμματίων μὴ ἐμπορικῶν, ὅχι ὅμως μείζονα τῶν τριῶν μηνῶν, μὴ παρατεινόμενην. Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης χορηγῶν τὴν τοιαύτην προθεσμίαν δύναται νὰ τὴν χορηγήσῃ ὑπὸ ὅρους καὶ ἄνευ ὅρων.

4) Προσωπικὴ κράτησις οὐδέποτε ἀπαγγέλλεται κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος θεσπισμένην διαδικασίαν, δυναμένης τῆς περὶ τοῦ μέτρου τούτου κρίσεως νὰ εἰσαχθῇ κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

5) Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὴν παραδοχὴν τῆς ἀγωγῆς ἢ καὶ ἐὰν εἶναι πιθανὸν ὅτι ὁ νικῶν διδίκος θέλει ἡττηθῇ ἐν τῇ τακτικῇ διαδικασίᾳ ἢ ὅτι ἤθελε καταστή ἀναξιόχρεος, ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται νὰ δια-

τάξῃ κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὴν κατάθεσιν ἐγγυήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 734 καὶ 840 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν νόμον ΒΠ' τῆς 11 Ἰουλίου 1892· οὐχ ἔττον ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται νὰ διατάξῃ ἀντὶ τῆς καταθέσεως ἐγγυήσεως τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς τῆς ἐγγυήσεως διατυπώσεις, εἰς κατάθεσιν τοῦ ὄλου ἢ μέρους τοῦ διὰ τῆς ἐκτελουμένης ἀποφάσεως ἐπιδικασθέντος ποσοῦ, τόκου καὶ ἐξόδων μέχρι τῆς κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν τακτικῇ διαδικασίᾳ ἐκδόσεως ὀριστικῆς ἀποφάσεως, υποχρεωτικῶς αὐτεπαγγέλτως ἀποφαινομένης καὶ ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς τοιαύτης ἐγγυήσεως.

6) Ὁ ἡττώμενος ἐν τῇ προσωρινῇ ταύτῃ διαδικασίᾳ διδίκος δικαιούται, κἂν μὴ ἢ ἀπόφασις τὸ ὀρίσῃ, νὰ εἰσαγάγῃ τὴν κυρίαν δίκην ἢ τὰς ἀπορριφθείσας ἢ ἄλλας τυχὸν αἰτήσεις καὶ ἐνστάσεις του εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τούτον κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, καθ' ἣν διαδικασίαν δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 729 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ὁμοίως ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ἀποφαίνονται περὶ τῶν δικαστικῶν δαπανημάτων.

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω μηνιαίας ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ὁ δανειστής δικαιούται ἐντὸς ἐτέρου μηνὸς νὰ μετατρέψῃ τὴν τυχὸν ἐγγεγραμμένην προσημείωσιν εἰς ὑποθήκην.

7) Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου εἶναι πάντοτε μόνον προσωρινὴ καὶ δὲν βλάπτει τὴν κυρίαν δίκην. Οἱ διδίκαι ὑποχρεοῦνται κατὰ τὴν δ' α' τοῦ παρόντος διαδικασίαν νὰ ὑποβάλωσιν ἐγγράφως προτάσεις. Οὐδὲν τακτικὸν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου.

8) Κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθροῦ τούτου τηροῦνται καὶ ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διὰ τὰς ὑποθέσεις ἐκ συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἰσχύουσαι διατάξεις ὡς πρὸς τὴν συζήτησιν τῶν τοιούτων υποθέσεων, ὡς πρὸς τὴν προτίμησιν, τὴν διαδικασίαν, τὰ ἐνδίκαια μέσα κλπ.

Ἄρθρον 3.

Μεταφράσεις τῶν εἰς ἄλλοδαπὴν γλῶσσαν συντεταγμένων συναλλαγματικῶν καὶ εἰς διαταγὴν γραμματίων γινόμεναι ὑπὸ δικηγόρων δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει διατάσσεται ἡ μετάφρασις αὐτῶν ὑπ' ἐνὸς μόνον ἐμπειροτέχου μεταφραστοῦ, ἐνεργουμένη παραχρῆμα ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιθέσεις ἐκκρεμαῖς ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, τοῦ Πρωτοδικείου ἢ τοῦ Ἐσπτείου κατὰ τὴν ἐναγίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὃν ἐγένετο ἤδη συζήτησις ὁπωσδήποτε, θεωροῦνται ἐκκρεμαῖς, ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τούτων καὶ δὲν δικάζονται κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος διαδικασίαν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τῷ Ὑπουργικῶν Συμβουλίων

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὰ μέλη

Ι. Κουνδούρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Δ. Τσιριμώκος, Γ

Κορινθός, Γ. Μπούμπουλης, Α. Τχουλάρης, Κ. Σταμούλης, Φ. Μανουηλίδης, Α. Χατζηκυριάκος.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και της Γερουσίας και παρ' Ημών σήμεραν εκδοθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Ήδρῳ τῇ 2 Αὐγούστου 1929.

Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Λίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Ἀθήναις τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

Ο Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Λίγκας

(5)

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Α. τῆς 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ πινάκιον καὶ ἄλλων σχετικῶν πρὸς τὴν προδικασίαν διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Νόμος 4288

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυρεῖται τὸ ἀπὸ 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Α. «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ πινάκιον καὶ ἄλλων σχετικῶν πρὸς τὴν προδικασίαν διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας», ἔχον οὕτω :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον δ' τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1925 ψηφίσματος τῆς Δ' τῶν Ἑλλήνων Συντακτικῆς Συνελεύσεως «περὶ συστάσεως Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ψήφισιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κλπ», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἁρθρου 495 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀγωγῆς (κλήσεως) κατατίθεται παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου, συντασσομένης κίτῳθεν αὐτοῦ ἐκθέσεως καταθέσεως, καὶ ἀποτελεῖ πάντοτε ἔγγραφον τῆς δικαγραφίας φυλαττόμενον ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ Εἰρηνοδικοῦ. Εἰθὺς μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀγωγῆς (κλήσεως) ἐγγράφεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ πινάκιον τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 571 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἁρθρου 496 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Μετὰ τὴν εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφὴν τῆς ὑποθέσεως ὁ ἐνάγων κοινοποιεῖ ἀπαρῶντα ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν ὁρισμένην ἡμέραν εἰς πάντα ἐναγόμενον καὶ ὃν πρόκειται νὰ προσκληθῶσι καὶ κοινωνοὶ δικαιωμάτων ἐπιδίδεται προσέτι καὶ εἰς ἕκαστον αὐτῶν μετὰ σημειώματος περὶ τῆς εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφῆς τῆς ὑπ' ἀριθμὸν καὶ ἡμερομηνίαν καὶ τοῦ ὁρισμοῦ τῆς ἡμέρας τῆς δικασίμου.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 497 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς :

Τὸ ἑνωτέρω ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς μετὰ κλήσεως πρὸς

ἐμφάνισιν ἐπιδίδεται ὁκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως. Ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἁρθροῖς 195 καὶ 196 ὁρισμένῃ.

Ἄρθρον 4.

Τὰ δύο τελευταῖα ἐδάφια τοῦ ἁρθρου 498 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

Μετὰ πᾶσαν συζήτησιν ἡ ὑπόθεσις διαγράφεται ἐκ τοῦ πινάκιου ἐσθίει δὲ πρόκειται νὰ συζητηθῇ ἐκ νέου, ἐγγράφεται αὖθις εἰς τὸ πινάκιον καὶ καλεῖται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος εἰς συζήτησιν ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ πάντα ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως, τηρουμένης καὶ τῆς προθεσμίας τῆς ἀποστάσεως. Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἁρθρου 579 δὲν ἐφαρμόζεται ἐν τοῖς Εἰρηνοδικείοις.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 571 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Εἰς τὸ πινάκιον ἐγγράφονται αἱ ὑπὸ συζήτησιν ὑποθέσεις, εἰς δὲ τοῦτο βιβλίον ἡριθμημένον κατὰ σελίδας καὶ μνηρογραφημένον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ἐπὶ ἐκάστης φύλλου αὐτοῦ σημειοὶ ὁ γραμματεὺς τὴν χρονολογίαν ἐκάστης τῶν συζητηθησομένων συνεδριάσεων κατὰ τοὺς ἐπομένους μῆνας. Γενομένης κλήσεως, ὁ γραμματεὺς, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τῆς δίκης δικογράφου, ὅπου δέον νὰ κατατίθεται πάντοτε, ὁρίζει παραχρῆμα μίαν τῶν συνεδριάσεων πρὸς συζήτησιν αὐτῆς καὶ ἐγγράφει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν σειρὰν τῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην συζητήσεων σημειῶν : 1) τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἀγγελίης, 2) τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν διαδίκων καὶ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν καὶ 3) τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης. Ὑπαρχούσης διαφωνίας μεταξὺ γραμματέως καὶ διαδίκου ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς, ταύτην λυεῖ ὁ Πρόεδρος.

Ἐπὶ τοῦ κατατεθέντος εἰσαγωγικοῦ δικογράφου σημειῖται ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἡ πρὸς συζήτησιν ὁρισθεῖσα ἡμέρα καὶ ὥρα.

Ὁ Πρόεδρος ὁρίζει πάντοτε τὸν ἀριθμὸν τῶν καθ' ἐκάστην ἐκάστην συνεδρίαν ἐγγραφομένων πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεων.

Ἰδιαίτερον πινάκιον τηρεῖται διὰ τὰς περὶ ἐξώσεως καὶ ἄλλας ἐκ τοῦ νόμου ἢ διὰ προεδρικῆς πράξεως προτεταγμένους ὑποθέσεις. Καὶ ἐπὶ τοῦ πινάκιου τούτου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις διατασσόμενα.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 578 καταργεῖται.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 619 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Περὶ τοῦ ἐγγραφῆς τῆς ἐγγραφῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἁρθροῖς 535 ἕως 539 ὁριζόμενα, ἐξαιρουμένου τοῦ ἀριθ. 6 τοῦ ἁρθρου 533. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀγωγῆς κατατίθεται ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου, συντασσομένης κατ'ὸν αὐτοῦ ἐκθέσεως καταθέσεως καὶ ἀποτελεῖ πάντοτε ἔγγραφον τῆς δικαγραφίας φυλαττόμενον ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ δικαστηρίου. Εἰθὺς μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀγωγῆς ἐγγράφεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ πινάκιον τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 571, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος.

Τὸ ἄρθρον 620 Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 8.

Μετὰ τὴν εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφὴν τῆς ὑποθέσεως ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς μετὰ κλήσεως πρὸς ἐμφάνισιν πρέπει νὰ ἐπιδόθῃ εἰς τὸν ἐναγόμενον ὁκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας ἀπὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου, ἐπεκτετινόμενης τῆς διαδικασίας ταύτης ἐπὶ μακροτέρων ἀποστάσεων κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἁρθροῖς 195 καὶ 196 ὁριζόμενα.

Κατὰ πᾶσαν μετ' ἀποφασιν συζήτησιν ἡ κλήσις πρὸς ἐμφάνισιν δέον νὰ γίνεται πρὸ πάντε τοὐλάχιστον ἡμερῶν, αὐ-

ἐνομένης τῆς προθεσμίας ταύτης λόγω ἀποστάσεως, κατὰ τὴν ἀνω εἰρημένην.

Ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ νόμου προτετιμημένων ὑποθέσεων τὸ ἔγγραφο εἰσχωρήσῃ καὶ ἡ κλήσις πρὸς ἐμφάνισιν κατὰ τὴν ὁρισμένην ἡμέραν ἐπιδίδεται τηρουμένων τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας βιορῶν διὰ τὴν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζήτησεως κοινοποιήσιν. Εἰς τὰς διὰ πρόξεως τοῦ Προέδρου προτετιμημένας ἢ Πρόεδρος ὁρίζει τὴν ἡμέραν τῆς συζήτησεως τῆς ἀγωγῆς καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς ὡς καὶ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν κλήσεως.

Διὰ πάντων μεταγενεστέρων συζητήσεων ἐπὶ προτετιμημένων ἐκ τοῦ νόμου ὑποθέσεων ἡ κλήσις δέον νὰ γίνεται τρεῖς τοὺςλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου, τηρουμένης τῆς λόγω ἀποστάσεως προθεσμίας ὡς αὐτὴ ἀναγράφεται ἐν τῷ νόμῳ καὶ διὰ τὴν πρώτην συζήτησιν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ β' καὶ γ' παράγραφος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 206 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς συζήτησεως συντάσσεται παρὰ τοῦ γραμματέως ἐκθεμα, ἐν' ᾧ ἀναγράφονται αἱ συζητήσεαι ὑποθέσεις ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πινακίων, πλὴν ἐὰν ἡ προθεσμία τῆς συζήτησεως τυγχάνῃ βραχύτερα ἢ βραχυτέρα, ὅτε τὸ ἐκθεμα διὰ τὰς ὑποθέσεις ταύτας γίνεται μέχρι τῆς ὥρας τῆς συνεδριάσεως. Ἐν τῷ ἐκθέματι περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἐρωμασίαι.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 623 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Περὶ τὴν ἔγγραφον προδικασίαν δὲν γίνεται, ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐκθέματι ὁριζομένην ἡμέραν καὶ ἡ διαδικασία ἄρχεται ἐκφωνοῦντος τοῦ κλητῆρος τὰς ὑποθέσεις κατὰ τὴν ἐν τῷ πινακίῳ ἀναγεγραμμένην σειράν.

Περὶ τοῦ πινακίου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 570—575 καὶ 577 ὁρισμένα, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, περὶ δὲ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 580—611.

Ἄρθρον 11.

Τὸ δεύτερον ἄρθρον τοῦ νόμου 194 τῆς 13 Μαρτίου 1911 περὶ ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων ἐν πολιτικῇ δίκῃ ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἐκαστος τῶν διαδίκων δύναται εὐθὺς μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀσκήσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου, προσάγων ἀντίγραφον τοῦτου, νὰ ἀναγράψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πινάκιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου καὶ φέρῃ τὴν συζήτησιν κατὰ τὴν ἐν τῷ πινακίῳ ὁρισθεῖσαν ἡμέραν διὰ κλήσεως κάτωθι ἀντιγράφου τοῦ κατατεθέντος δικογράφου ἢ καὶ αὐτοτελῶς γινόμενης καὶ ἐπιδομένης πρὸς τὸν ἀπιδίκον αὐτοῦ ἢ τὸν ὑπὸ τοῦτον νομίμως διωρισμένον ἀντικλητὸν, τηρουμένης διὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐμφάνισιν τῆς νομίμου πρὸς συζήτησιν προθεσμίας ἐν τῇ ἐκ τῆς βδομάδας αὐτοῦ ἀποστάσει, ὡς αὐτὴ τοιαύτη προστίθεται κατὰ τὸν νόμον, τῆς κατοικίας τοῦ καλουμένου διαδίκου κατὰ τὸ ἄρθρον 195 Πολ. Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ΓΨ νόμου τοῦ 1911.

Κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, ἐφ' ἧς ἡ δίκη δὲν μετατρέπη εἰς ἀγτιδικίαν, ἡ ἔρεσις φέρεται εἰς συζήτησιν κατὰ τὸ ἄρθρον 644 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 12.

Ἀναβολὴ τῆς συζήτησεως τῆς ὑποθέσεως, εἰς πάντα τῆς διαδικασίας βαθμὴν, ἐμφανισθέντος τοῦ ἐνδὲ τῶν διαδίκων, ἐπὶ τῇ προσωρινῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ ἢ ἀμειδίχῃ συναινέσει ἀμφοτέρων ἐμφανισθέντων, δύναται νὰ ζητηθῇ ἐφ' ἑκατέρῃ μόνον κατ' ἀμφοτέρους τὰς περιπτώσεις ταύτας. Τὸ δικαστήριον, ἐξαγορεύον τὴν περὶ ἀναβολῆς αἰτήσιν, διατάσσει τὴν εἰς ἐπομένην ἢ ἄλλαν κατέπιν τελετικὴν ἢ ἐκσπικτον δικάσιμον συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως δι' ἡμέρας τεταμένης ἐν τῷ πινακίῳ, γινώ-

μένης ἐν αὐτῷ μνείας τῆς ἡμέρας τῆς ὁρισθείσης νέας δικασίμου. Ὁ γραμματεὺς ὑποχρεοῦται ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως νὰ μεταφέρῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν σειράν τῶν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον συζητητέων ὑποθέσεων. Κλήσις τοῦ διαδίκου πρὸς ἐμφάνισιν κατὰ τὴν δικάσιμον ταύτην δὲν ἀπαιτεῖται, τῆς ἐν τῷ πινακίῳ καὶ τῆς ἐν τῷ συνετασμένῳ ἐκθέματι ἀναγραφῆς τῆς ὑποθέσεως ἐπεχουσὶν θέσιν κλητεύσεως δι' ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους.

Διατασσομένης τῆς ἀναβολῆς διὰ τινὰ τῶν ἐν ταῖς παραγράφαις 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 559 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 206, λόγω, ἡ ἀπορριπτομένης τς περὶ αὐτῆς αἰτήσεως, τοῦτο γίνεται διὰ πρόξεως τοῦ δικαστηρίου καταχωριζομένης ἀπλῶς εἰς τὰ πρακτικά, τὸ σχετικὸν δὲ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστικὸν διὰ τὰς καταψηφισθείσας κατὰ τὸ ἄρθρον 159 β' παράγραφος. Ἐὰν ἡ περὶ ἀναβολῆς αἰτήσις γίνῃ δεκτὴ, ὁρίζεται ἀμέσως νέα δικάσιμος ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ἡ ἀναβολὴ καθ' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων τούτων διατάσσεται ἀνεξαρτήτως τῆς ἀναβολῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ γραμματέως καὶ περὶ τῶν πράξεων, αἵτινες ἐπέχουν θέσιν κλητεύσεως διὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον.

Διὰ πάντων μετ' ἀναβολὴν ἑάν ἐγγραφῇ τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ πινάκιον προστίθεται ἰσότημον δικαστικὸν ἔνσημόν. Τοῦτου μὴ καταβληθέντος μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζήτησεως, ἡ ὑπόθεσις διαγράφεται ἐκ τοῦ πινακίου.

Ἄρθρον 13.

Ἐπὶ παντὸς εἶδους ὑποθέσεων ἡ συζήτησις, ἀπολειπομένου τοῦ ἐνδὲ τῶν διαδίκων, εἶνα ἀπαράδεκτος ἐάν δὲν ἐτηρήθῃ ἡ ἐκ τοῦ νόμου ἢ διὰ πρόξεως τοῦ Προέδρου ὁρισμένη προθεσμία, ἥτις δέον νὰ παρέλθῃ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως μέχρι τῆς συζήτησεως. Τὸ ἀπαράδεκτον τοῦτο ἐξετάζεται καὶ αὐτεπαγγέλτως, διατασσομένης τῆς ἐκ τοῦ πινακίου διαγραφῆς τῆς ὑποθέσεως.

Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ νέα ἐγγραφὴ ἐν τῷ πινακίῳ ὑποβάλλεται εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἀνω ἔνσημόν.

Ἄρθρον 14.

Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διὰ πρόξεως τοῦ Προέδρου εἰς ρητὴν ἡμέραν ὁρισμέναι πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεις συζητοῦνται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐκφωνοῦμεναι ἐκ τοῦ βελτίου ἀνεῦ ἐγγραφῆς τινος εἰς τὸ νέον πινάκιον, αἱ δὲ μὴ εἰς ρητὴν ἡμέραν προτετιμημέναι, ὡς καὶ αἱ ἐν τοῖς πινακίοις ἐγγεγραμμέναι καὶ μὴ προτετιμημέναι ὑποθέσεις, εἴτε συζητοῦνται κατὰ τὰς προϋφισταμένας διατάξεις, ἐκφωνοῦμεναι ἐκ τοῦ βελτίου καὶ τοῦ πινακίου, εἴτε μεταφέρονται εἰς τὰ νέα πινάκια ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπιμελεία τῶν διαδίκων. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου θεωροῦνται αὐτοδικαίως διαγεγραμμένοι ἐκ τοῦ παλαιοῦ πινακίου καὶ ἐγγράφονται ἐφεξῆς εἰς τὰ νέα πινάκια, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 15.

Πᾶσα ἀντίθετος διάταξις μὴ προσαρμοζομένη πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 4 Φεβρουαρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὰ μέλη

Ι. Κουνδουρος, Α. Παναγιωτόπουλος, Ι. Α. Τσιριμώκος, Γ. Κορινθῆς, Γ. Μπούμπουλης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμόλης, Φ. Μανουηλίδης, Α. Χατζηκυριάκος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-

ρουσίας και παρ' Ἡρώων σήμεραν ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως και ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἐξῆρ τῇ 2 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Δ. Αἰγίας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Αἰγίας

(6)
Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 19)25 Νοεμβρίου 1925 Ν. Α. περὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων.

Νόμος 4289 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται τὸ ἀπὸ 19)25 Νοεμβρίου 1925 Ν. Α. περὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων» τροποποιούμενον ὡς ἔπεται :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσουμεν·

Ἄρθρον 1.

Δικαστικὸς κλητὴρ διορίζεται παρὰ Δικαστηρίου Πρωτοδικῶν ὃ συμπληρώσας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του, βεβαιωμένης διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ διὰ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων καὶ ἔχων ἐν ἑκ τῶν ἐπομένων προσόντων : 1) Πτυχίον Εἰρηνοδίκου, 2) Διετὴ ὑπηρεσίαν Γραμματέως Εἰρηνοδικείου ἢ τριετὴ ὑπηρεσίαν ἐμισθίου ὑπογραμματέως ἢ γραφέως πολυμελοῦς δικαστηρίου, 3) Πενταετὴ ὑπηρεσίαν δικ. κλητῆρος, 4) ἀπολυτήριον σχολαρχείου μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν συμφώνως πρὸς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 2.

Ἄρθρον 2.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 2 ἀντικαθίσταται οὕτω : Αἱ περὶ ἐξετάσεων αἰτήσεις μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων τῶν προσόντων υποβάλλονται τῷ ἀρμοδίῳ Προέδρῳ τῶν Πρωτοδικῶν, Ἐπιτροπῇ δὲ ἐκ τούτου, τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ ἀρχαιοτέρου Πρωτοδίκου συνέρχεται ἐν τῷ κατωτέρῳ τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἐλέγχουσα τὰ τυπικὰ πρὸςόντα ἀποφαίνεται περὶ τοῦ παραδεκτοῦ πρὸς ἐξέτασιν, ἐξετάζει δὲ εἴτα τοὺς γενομένους δεκτοὺς.

Αἱ ἐξετάσεις γίνονται δημοσίᾳ προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως ἐπὶ θεμάτων ἀναγομένων ἐν γένει εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ κλητῆρος λαμβανόμενης ὑπ' ὄψει τῆς περὶ τὸ καθαρῶς γράφειν ἱκανότητος τοῦ ἐξεταζομένου, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, εἰς τὰς ἐπιδόσεις τῶν δικηγράφων καὶ εἰς τὰς διατυπώσεις τὰς ἐπαγόμενας ἀκυρότητας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ ἐξετασθέντος διὰ τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν καλῶς ἢ «καλῶς» καὶ ἀπορρίπτει τὸν μὴ κριθέντα ἄξιον διὰ τὸν βαθμὸν τούτον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται ν' ἀπορρίψῃ ἁεὶνους, περὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι δυσμενεῖς θετικαὶ πληροφορίες.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπαιτεῖται ὁμόφωνος ἀπόφασις ταύτης.

Ὁ ἀπορριφθεὶς δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς νέας ἐξετάσεις πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξ μηνῶν.

Ἡ περὶ ἐξετάσεως αἰτήσεις εἶναι ἀπαραδέκτος ἂν μὴ καταβληθῶσι παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου δραχ. 100 διὰ δικαιώματα τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τηροῦνται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου πρακτικά, ἅτινα υπογράφονται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, υποβάλλονται διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν μετὰ πίνκκος περιλαμβάοντος τοὺς ἐπιτυχόντας καὶ τὸν ἀπονεμηθέντα ἐκάστῳ βαθμὸν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ἕκαστος προβαίνει εἰς τὸν διορισμόν, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπαφῆριος προσάγει πιστοποιητικὰ θεσπαιούντα ὅτι δὲν καταδικάσθη ἐπὶ κακούργηματι ἢ πλημμελήματι ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ποιν. Νόμου ἀναφερομένων εἰς οἰκονομικὰς ποινάς.

Ἄρθρον 4.

Ὁ διορισμὸς ἐπιτρέπεται μόνον εἰς κενὴν θέσιν, προσηλωμένου τοῦ λαβόντος ἀνώτερον βαθμὸν κατὰ τὰς ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 5.

Ὁ διορισθεὶς δικαστικὸς κλητὴρ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὴν τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον, ἂν δὲν προσαγάγῃ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 164 Ὁργ. Δικαστηρ. ὁριζόμενα βιβλία μονογεγραμμένα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου, παρ' ὃ διορίζεται, περὶ τούτων δὲ γίνεται μνηεὶ ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς ὁρκωμοσίας.

Ἄρθρον 6.

Μετὰθεσις ἀμίσθου δικαστικοῦ κλητῆρος ἐκ τοῦ Πρωτοδικείου, παρ' ὃ διατελεῖ εἰς ἄλλο ἐπιτρέπεται μόνον εἰς κενὴν θέσιν καὶ ἐπὶ ἐγγράφῳ τοῦ μετατιθεμένου αἰτήσε.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἀμίσθοι δικαστικοὶ κλητῆρες ἀπολύονται ὁριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας :

α') Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 21, 22 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου οἰκονομικὰς καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ.

Ἐπὶ τῇ γνωμοδότησει τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου, προκαλουμένη ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως, μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν τοῦ κλητῆρος, ἐνεκεν οἰουδὴποτε παραπτώματος, ἐμφαίνοντος ἀμέλειαν, ἀνικανότητα ἢ διαγωγὴν ὁπωσδήποτε ἀσυμβίβαστον τῇ ὑπηρεσίᾳ.

γ') Ἄν δὲν τηρῇ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 164 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ὁριζόμενα βιβλία.

δ') Ἄν τραπῇ εἰς ἄλλα ἔργα.

Ὁ ἐκ νέου διορισμὸς τοῦ ἀπολυθέντος ἐπιτρέπεται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει μόνον μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαιώματα ἢ τὴν λήξιν τῆς ἀπαγγελθείσης διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀνικανότητος, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ μετὰ παρέλευσιν ἑτοὺς ἀπὸ τῆς παύσεως.

Κατὰ πάσας θύμω τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Δικαστηρίου, παρ' ὃ ὑπηρετεῖ ὁ παυθεὶς καθ' ὃν χρόνον ἐτελέσθη ἡ πράξις, ἢ συνεπάγουσα τὴν ἀπόλυσιν.

Ἄρθρον 8.

Οἱ διατελοῦντες ἤδη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ δικαστικοὶ κλητῆρες λογίζονται ὡς ἔχοντες τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ἀλλ' ἀπολυόμενοι ὑπάγονται ὡς πρὸς τὸν ἐκ νέου διορισμόν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου.

Ἄρθρον 9.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου Πρωτοδικείου ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐκδιδομένης κατὰ διετίαν καὶ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

Ἐν τοῖς Πρωτοδικείοις, ἐν οἷς εἶναι διορισμένοι κλητῆρες πλείότεροι τοῦ ὁρισθέντος κατὰ τὸ ἄρθρον τούτου ἀριθμοῦ, δὲν πληροῦνται αἱ κενούμεναι θέσεις μέχρις οὗ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν περιορισθῇ εἰς τὸν ὁρισθέντα.

Πρὸς ἐξέτασιν τοῦ πραγματικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἤδη ὑπηρετούντων παρ' ἐκάστῳ Πρωτοδικεῖν ἀμίσθων κλητῆρων τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καλεῖ διὰ τῶν παρὰ Πρωτοδικεῖν Εἰσαγγελέων καὶ εἰσδοκίσεως δημοσιευθεμένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι.

τῆς Κυβερνήσεως πάντας τοὺς διωρισμένους κλητῆρας, ὅπως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ἐπιδώσουν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν δήλωσιν, ἐν ᾗ ἀναγράφουσι τὴν κατοικίαν των καὶ ἀναφέρουσι τὸν ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν τοῦ ἐγγράφου τοῦ διορισμοῦ των εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἡμίσθου κλητῆρος, ἐπισυνάπτοντες καὶ ἀντίγραφον τοῦτου.

Παραλειπούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, εἰ μὴ ὑποβαλόντες τὴν δήλωσιν ταύτην θεωροῦνται αὐτοδ. καὶ ὡς πεποιημένοι τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ἡμίσθοι δικαστικοὶ κλητῆρες κεκτημένοι τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὀριζόμενα προσόντα καὶ δεκαετὴ ὑπηρεσίαν δικαστικοῦ κλητῆρος ἔχουσι βαθμὸν ὑπογραμματέως Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 11.

Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες λαμβάνουσι δι' ἐκάστην ἐπίδοσιν πολιτικοῦ δικογράφου δραχμὰς 12 καὶ 60)ου, ἐξ ὧν τὰ λεπτὰ ἐξήκοντα εἰσπράττονται δι' ἐπικολλήσεως εἰδικοῦ ἐνσήμου καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ μισθοῦ καὶ τῆς συντάξεως τῶν ἡμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων. Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες λαμβάνουσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πολιτικῆς ἀποφάσεως ἢ ἄλλου ἐκτελεστοῦ τίτλου δραχμὰς 100-300, ἀναλόγως τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς καὶ τῶν δυσχερειῶν δις ἐμφανίζει.

Ἄρθρον 12.

Ἡκάστος δικαστικὸς κλητῆρ ἔχει ὑποχρεωτικῶς ὑπηρεσιακὴν σφραγίδα φέρουσαν τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον αὐτοῦ καὶ τὸ Δικαστήριον εἰς ὃ ἀνήκει. Διὰ ταύτης σφραγίζει πάντα τὰ πρωτότυπα καὶ ἀντίγραφα τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενα.

Ἄρθρον 13.

Ἐς πάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τὴν συμπράξιν δύο μαρτύρων πρὸς ἐνέργειαν πράξεώς τινος οἱτοι δύνανται νὰ ἀναπληρωθῶσι διὰ τῆς συμπράξεως ἑτέρου δικαστικοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 14.

Ἡκάστος δικαστικὸς κλητῆρ φέρει ὑποχρεωτικῶς βιβλίον ταυτότητος μετὰ τῆς φωτογραφίας αὐτοῦ, θεωρημένον νομίμως παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τοῦ β. βιβλίου τούτου δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπίσημιν τῆς ἐνδίκου δυνάμεως πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη.

Ἄρθρον 15.

Πᾶσα ἐπίδοσις, ἀφορώσα τοὺς εἰς τὸ II. Ναυτικὸν καὶ ἐν τοῖς πλοίοις ὑπηρετοῦντας αξιωματικούς ἢ ὑπ' αὐτοὺς καὶ ὁπλίτας, γίνεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν.

Τὸ ἀποδεικτικὸν ἐκάστης ἐπιδόσεως ἀφορώσης τοὺς Ὑπουργοὺς υπογράφεται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἢ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἢ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ προσωπικοῦ.

Τὸ παρὸν Νομὸν Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Νοεμβρίου 1925.

Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Α. Κ. Ρούφας, Ι. Κούνδουρος, Ρ. Λιθαθινόπουλος, Γ. Σαχιώτης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Α. Χατζηκριάκος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ διὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 παρὰ γρ. γ' τοῦ ὑπὸ κύρωσιν Ν. Δ. ἀπολυθέντες δικαστικοὶ κλητῆρες αὐτοδ. καὶ ὡς ἐπανέρχονται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ των, ἐφόσον ἐντὸς

δύο μηνῶν ἀπὸ σήμερον ἐκπληρώσωσι τὰς ἐν τῷ ρηθέντι ἄρθρῳ ἀναφερομένας διατυπώσεις.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἐξῆς τῇ 2 Ἀυγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἀυγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(7)
Περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ἀχιλλείου Ἀνακτόρου Κερκύρας.

Νόμος 4292

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας:

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ δαπάναι τῆς διοικήσεως, συντηρήσεως καὶ ἐπισκευῆς τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Ἀχιλλείου μεγάρου μετὰ τῶν παραρτημάτων καὶ τῆς περιοχῆς αὐτοῦ βαρύνουσι, μέχρι τῆς διαθέσεως τοῦ μεγάρου τούτου, τὸ Κράτος.

Αἱ πρὸς τούτο ἀπαιτούμεναι πιστώσεις ἐγγράφονται εἰς τὸν προϋμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, πᾶν δὲ ἐκ τοῦ ἀνωτέρου μεγάρου ἔσοdon εἰσάγεται ἀπ' εἰθερίας ὡς ἔσοdon τοῦ Κράτους.

Τὸ διὰ τὴν διοίκησιν καὶ συντήρησιν τοῦ μεγάρου ἀπαιτούμενον προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐξ κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐκτάκτους ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρεσίας, διοριζομένους καὶ ἀπολυομένους δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσεως μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς δραχμὰς 50.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1928.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἐξῆς τῇ 2 Ἀυγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑπουργὸς

Β. Δεληγιάννης

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Π. Βουρλούμης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἀυγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

(8)

Περὶ αὐξήσεως μισθωμάτων μεταλλείων καὶ λατομείων.

Νόμος 4293

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Τὰ μισθώματα μεταλλείων καὶ λατομείων, πληρωτέα δυνάμει συμβάσεων συννομολογηθεισῶν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1920 εἰς χαρτῖνας δραχμὰς ἢ ἕτερον ὑποτιμηθὲν ἔκτοτε νόμισμα, δύνανται ν' αὐξηθῶσι κατὰ τοὺς κάτωθι ὅρους μέχρι τοῦ τριπλασίου, τηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν λοιπῶν ὅρων τῆς συμβάσεως.

2. Τὸ ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως κανονίζεται ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ μίσθιον, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον μετὰ κλήτευσιν αὐτοῦ ὡς καὶ τῶν ὑποχρέων εἰς πληρωμὴν τοῦ μισθώματος.

3. Διὰ τὴν ἀποδοχὴν ἢ μὴ τῆς περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθώματος αἰτήσεως, ὡς καὶ διὰ τὸν κανονισμόν τοῦ ποσοστοῦ τῆς αὐξήσεως, τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν οὐ μόνον τὴν ἐπελθούσαν ὑποτίμησιν τοῦ νομίματος εἰς δ συνεφωνήθη τὸ μίσθωμα, ἀλλὰ καὶ πάσας ἐν γένει τὰς ἐπελθούσας μεταβολὰς εἰς τὰς οἰκονομικὰς συνθήκας τῆς ἐκμεταλλεύσεως (ὡς π.χ. μεταβολὰς ἀφορώσας τὰς τιμὰς πωλήσεως τοῦ μεταλλεύματος τὴν παραγωγικὴν κατὰ τόννον δαπάνην, τὴν ἐτησίαν παραγωγὴν, τὰ φορολογικὰ βάρη κλπ.).

4. Ἐν περιπτώσει μεταβολῆς τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, ὑπ' ὧς ἐγένετο ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω αὐξήσις τοῦ μισθώματος, ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἂν τρόπον ἀνάλογος μείωσις αὐτῶν τῇ αἰτήσῃ τοῦ μισθωτοῦ ἐφ' ὅσον παρῇλθε τριετία τουλάχιστον ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθώματος.

Ἄρθρον 2.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἥθελον οἱ ἐκμεταλλεῦται θεωρήσει ἀσύμφορον τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 προσδιοριζόμενον μίσθωμα, δικαιούνται ν' ἀποσπῶσι τῆς συμβάσεως ἄνευ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπιζημιῶν συνεπειῶν δι' αὐτοὺς, ἐφόσον δὲ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἐνῆργησαν ἐγκαταστάσεις δικαιούνται ν' ἀξιῶσιν παρὰ τοῦ ιδιοκτήτου ἀποζημιώσιν διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἐγκαταστάσεων. Ἐν ἀμφισβητήσῃ ἡ ἀποζημιώσις αὕτη κανονίζεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἁρθρου.

Ἄρθρον 3.

Ἐφ' ὅσον εἰς συμβάσεις μισθώσεως ἢ ὑπομισθώσεως μεταλλείων ἢ λατομείων συναφθεῖσας πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1920 συννομολογήθησαν ποινικαὶ ρῆτραι καὶ ἀποζημιώσεις πληρωτέαι εἰς δραχμὰς ὑπὲρ τῶν ἐκμεταλλευτῶν διὰ τὴν περίπτωσιν ἐκποίησεως τοῦ μισθίου ἄνευ διαφυλάξεως τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ἢ καὶ ποινικῆς ρήτραις λογίζεται εἰς χρυσὰς δραχμὰς, διαφυλασσόμενον τῶν τυχόν ἐν τῷ μεταξὺ καλῇ τῇ πίστει ἀποκτηθέντων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ὑπὸ τρίτων.

Ὁμοίως λογίζεται εἰς χρυσὰς δραχμὰς τὸ ἐκ τῶν προτέρων συννομολογηθὲν εἰς δραχμὰς τίμημα, ὡς καὶ διὰ συμβάσεως συναφθεῖσας πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ 1920 παρεσχέθη εἰς τοὺς ἐκμεταλλευτὰς δικαίωμα ἐξαγορᾶς τοῦ μισθίου ἢ τῶν μισθωτικῶν δικαιωμάτων εἰς τὸ μέλλον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ

τῆς Ἐθνικῆς Τυπογραφίας.

τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἐνδρῇ τῇ 2 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Λίγκας

Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας

Π. Βουρλούμης

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργός

Β. Δεληγιάννης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Λίγκας

(9)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4042 τοῦ 1929 (περὶ προστασίας καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἀναπήρων καὶ τῶν οἰκονομικῶν θυμάτων πολέμου).

Νόμος 4294

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ νόμου 4042 τοῦ ἔτους 1929 «περὶ προστασίας καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἀναπήρων καὶ τῶν οἰκονομικῶν θυμάτων πολέμου» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἐν περιπτώσει θανάτου ἀναπήρου περιπεριούχου τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ περιττέρου περιέρχεται διὰ μίαν πενταετίαν εἰς τὰ πρόσωπα τὰ δικαιούμενα εἰς μεταβίβασιν τῆς συντάξεως, ὑπαρχόντων δὲ τέκνων τοῦ ἀναπήρου εἰς ταῦτα, μέχρι τῆς ἐνῆλικτιότητός των.

Ἄρθρον 2.

Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 29 τοῦ ὡς εἴρηται 4042 νόμου, ἐπιτρεπόμενης τῆς λιανικῆς καὶ χονδρικῆς πωλήσεως καπνοῦ διὰ τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον.

Ἡ ὑπὲρ τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου λιανικὴ πώλησις καπνοῦ ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τὰ χωρία, κομπούλες καὶ πόλεις τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν κάτω τῶν 10.000.

Ἄρθρον 3.

Αἱ παράγραφοι α' καὶ β' τοῦ ἁρθρου 33 τοῦ νόμου 4042 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

Οἱ ἀνάπηροι πολέμου δικαιούνται νὰ ταξιδεύωσιν ἐν ταῖς δικτύοις τῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Σιδηροδρομικὰς γραμμὰς, ὡς καὶ ἀτμοπλοῖνδς, καταβάλλοντες εἰσιτήριον στρατιωτικόν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἐνδρῇ τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Προνοίας κλπ.

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ὑφυπουργός

Ἐμ. Ἐμμανουηλίδης

Β. Δεληγιάννης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Λίγκας